

Cem Akas

Gitmeyecekler
İçin Urbino

2. BASKI

♥ can
çağdaş

CEM AKAŞ
GİTMEYECEKLER
İÇİN URBİNO

Can Çağdaş

Gitmeyecekler İçin Urbino, Cem Akaş

© 2020, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Everest Yayınları, 2007

Can Yayınları'nda 1. basım: 2020

2. basım: Mart 2020, İstanbul

Bu kitabın 2. baskısı 500 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Düzeltili: Mert Tokur

Mizanpaj: Atahan Sıralar

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Baskı ve cilt: Arı Matbaası

Davutpaşa Cad. Emintaş Kâzım Dinçol San. Sit. No: 81/39,

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 44009

ISBN 978-975-07-4188-3

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750741883

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

CEM AKAŞ
GİTMEYECEKLER
İÇİN URBİNO

ROMAN

♥can

Cem Akaş'ın Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Sincaplı Gece, 2016

Y, 2018

19, 2019

Suç ve Ceza, 2019

CEM AKAŞ, 1968'de Mannheim, Almanya'da doğdu. İstanbul'da yaşıyor. Başlıca yapıtları: *Noktanın Kesişimleri Antolojisi* (1990), *7* (1992), *Suç ve Ceza* (1992), *Gizli Hava Müzesi* (1995), *Olgunluk Çağı Üçlemesi* (2001), *Gitmeyecekler İçin Urbino* (2007), *19* (2009), *Tekerleksiz Bisikletler* (2012), *Sincaplı Gece* (2016), *Y* (2018).

www.cemakas.com

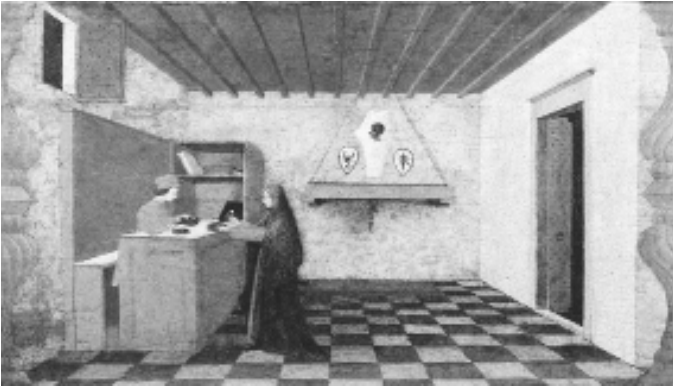
gitmeden götürdüğü için, Esra'ya...

İçindekiler

İkizler.....	13
Tanıklar.....	37
Urbino	69

İkizler

BİRİNCİ SAAT: TEMEL İHANET

Arabayı otoparka bırakıp Porta Valbona'dan kente gittiğimizde saat dokuzu biraz geçiyor ortalık daha tam kararmamış sana istersen arabada bekle diyorum ama sen istemiyorsun iyi mi oldu şimdi bilmiyorum işleri karıştıran biraz da senin benimle gelmen oldu

Saçmaladığını söylemem gerekmiyor herhalde sen de biliyorsun o kadarını tam tersine vakitlice bitmesi öyle mümkün oldu ama evet seninle kırtasiye dükkanına girseydim uzardı

Via G. Mazzini'nin hemen başında solda sevimli bir kırtasiye dükkanı var evet ben giriyorum oraya seni dışa-

rıda bırakıyorum polislerin geleceğini bilmiyorum elbette Paolo dükkanı kapatmak üzere o sırada adını henüz bilmiyorum çok da merak ediyor değilim ama dükkanından çıkmadan öğreneceğimden hiç kuşku yok defterleri görmek istediğimi söylüyorum nasıl bir şey aradığımı soruyor cinayetlerimi yazacağım bir defter istiyorum ama sizin önerilerinize açığımı diyorum yüzüme bakıyor yüzüme bakmasını seviyorum erkekler öyle baktıklarında gerçekten tatlı oluyorlar insanın içinden hiçbirine birşey yapası gelmiyor sonra gülümsüyor ilgi çekmeye çalıştığımı ya da bir yazar adayı olduğumu düşünüyor herhalde ama kesinlikle yazar değil o kadar büyütüyor beni gözünde dükkanın arka tarafını işaret ediyor dükkan demek de garip geliyor dehliz gibi bir yer çünkü önce siz sevgili Alphonse diyorum adım Paolo diye düzeltiyor işte başlıyor diye düşünüyorum

Seni beklerken sıkılıyorum biraz yukarı doğru yürüyeyim diyorum daha geç değil hiç ama az insan var sokakta sonra sağdan Via Stallace'den koşma sesleri geliyor ardından da bizzat koşanlar – dört polis herhalde Urbino karakolunun tamamı meseleleri nedir diye düşünmeye kalmadan çevremi sarıyorlar bir şeyler bağıyorlar sakın olmaya çalışıyorum ama bağırmayı sürdürüyorlar itiyorum bir tanesini şişko olanını sertçe değil neredeyse nazikçe hatta sinirleniyorlar ben de sinirleniyorum hepimiz bir ağızdan bağırmaya başlıyoruz karakola götürecekleri belli

Ben duymuyorum o gürültüyü arka taraftayız Paolo'nun gösterdiği defterler güzel güzel olmasına yine de tam aradığımı buldum dedirtecek birşey çıkmıyor daha kalın yapraklı bir şey istiyorum el yapımı olmalı kalın iplikle dikilmiş deri ciltli bir defter benim istediğim bunu o sırada bu açıklıkla bilmiyorum ta ki Paolo yüzümdeki düş kırıklığını görüp bir de şöyle birşey var ilgilenir misiniz bilmem diyene kadar görür görmez tanıyorum say-

falarına kanla yazılabilecek bir defter bu eski üstelik çocuğun taksiratını affettirmeye yetmese de biraz daha insafli davranmama yol açacak bir defter daha doğrusu açacaktı eğer çenesini tutmayı başarabilseydi dedesi yapmış defteri kendi annesi için niye satıyorsun diye soruyorum kendime hakim olmaya çalışarak satmıyorum hediye diyor tüm sevimliliğiyle pahalı bir *mont blanc*'ın ucunu kaşık gibi kullanıp gözlerini oymak pergel takımıyla kulak zarını patlatmak damarlarına *brillant* mürekkep enjekte etmek ve başladıktan sonra aklıma gelecek şeyleri yapmak için kendime çekiyorum onu bu kentin insanlarının geçmişin hiçbir şekline saygıları yok

Beni yaka paça götürmeye elimdeki çantayı almaya çalışıyorlar itiş kakış oluyor izin vermiyorum daha da sinirleniyorlar koşar adım uzaklaşıyoruz bu arada seninle ayrıldığımız yerden derdiniz ne ulan sizin diye bağırıyorum polislere oradan geçen ihtiyar bir turist Federico'nun portresinin çalınmış olduğunu söylüyor hani şu Pierro della Francesca'nın yaptığı bunu duymak keyfimi acayip yerine getiriyor gülmeye başlıyorum kakkahalarım polisleri çıldırttı çıldırtacak beni deliğe tıkmak yere yatırıp sırayla gitmek için can attıkları her hallerinden belli yanlış kişi peşindediniz diyorum ikiz kardeşimi arıyorsunuz siz salaklıkları beni eğlendiriyor ama birden sıkılıyorum dar bir sokaktayız karakolu görüyorum ilerde hepsinin beynine şişko polisin de iğrenç göbeğine kurşun sıkmak bile geçirmeyecek sıkıntımı biliyorum ben de üstüne karakolu basıp içerdekileri de yere sermeye karar veriyorum

Sokağa çıktığımda sen ortalarda yoksun Piazza della Repubblica'ya gidiyorum seni belki orada görürüm diye çeşmenin önünde yaşlıca bir kadınla gitar çalan bir genç "For Emily Whenever I May Find Her"ü söylüyor tahammül edebildiğim bir şarkı değildir bilirsin ama onlarla uğraşacak halim yok meydandaki kafelerden birine

giriyorum bir *cappuccino* söylüyorum oraya uğrama olasılığın yüksek diye düşünüyorum sana bir not yazayım diyorum garson kız kahvemi getirdiğinde ondan bir de kağıt kalem istiyorum mektup mu yazacaksın diye soruyor hayır diyorum ikizim buraya uğrayabilir ona bir not yazmak istiyorum her zamanki tepkiyi veriyor tabii ama bir tutam erotomani de var bakışlarında ikimizi birden yatağa atmak nasıl olur diye düşündüğüne eminim boşuna heveslenme diyorum biz sadece birbirimizle sevişiriz ilginç bir kız galiba hiç şaşırılmış görünmüyor sırtıyor ona içme suyu damacanelerini nerede tuttuklarını soruyorum

Karakoldan çıkınca nerede olduğumu hemen anlayamıyorum gelirken yola dikkat etmemişim Via Piave'deyim sağa dönüp Via Saffi'ye çıkıyorum az ileride dikilitaş görünüyor bunca unutuşun arasında bu çamura boynumuza kadar batmışken hatırlamamızı sağlayacak şeyler bunlar mı bunlar mı tarihin silinmez izleri yol göstericileri nirengi noktaları mihenk taşları Dük Federico'nun kurduğu yücelttiği bu Rönesans merkezini bu hale getirenler dikilitaş turistlerin hatırina aydınlatınca tarihin ve unutuşun intikamından kurtulabileceklerini mi sanıyorlar ufak meydan-da toplanmış insanlar bekliyor kim bilir ne için dikkatli gözler dikilitaşa odaklanmış bir motosikletli dönenip duruyor etrafında ne bu diyorum ne oluyor şövalyeler gelecek diyor biri ama gece yarısından sonra bekliyoruz çok var daha olsun yerimizi kaptırmayalım bunu Federico'ya sormam gerektiğini not ediyorum aklıma aklımı bu böceklerle ilgili bir şey için meşgul ediyor olmak beni aniden sinirlendiriyor motosikletliden başlayıp hepsini yere sermeyi uygun buluyorum benim gibi bir kızdan böyle bir yumruğu hangi motorcu bekler ki

Alt kata götürüyor beni tuğlalarla örülmüş bir depo duvarına dayıyorum onu önlüğünün altından elimi so-

kuyorum saçlarımı tutuyor başımın arkasından dudaklarımı ısırıyor sağ böbreğinin olduğu yerden saplamak en iyisi bıçağı çılgılığının duyulmaması için ağzını ağızla kapamak ve sert bir kafa atmamak yeterli daha sonra boğazından fışkıracak kanın üstüme sıçramaması lazım kızı da iyice arkalara bir yere saklamak iyi olur zaman kazanmak açısından sen de öyle yapardın biliyorum damacanalara paylaştırmaya yetecek kadar bakteri kokteyli getirmeyi neyse ki akıl etmişim yukarı çıktığımda müziğin beni beklemeyip devam ettiğini kaldığım yeri kaldığım yerde bulamadığımı fark ediyor ve rahatlıyorum

Marx'ın doktora tezinde mealen dediği gibi, bazı şeyleri bilmek istemeyişimizin iyi nedenleri olabilir, insan doğası kendini korumaya güdümlüdür, yine de bu, istemediğimiz bazı şeyleri müthiş bir kesinlikle bildiğimiz ve bu bilgi karşısında tümüyle güçsüz kaldığımız gerçeğini değiştirmez...

Ortaçağ Avrupa'sının kültür başkentlerinden, bugünün kültür turizmi merkezlerinden Urbino, bir gecede kan gölüne dönüyor – nereden çıktığı belli olmayan iki genç kadın, nedeni ancak kitabın yapbozu tamamlandığında anlaşılacak bir katliama imza atıyor.

Gitmeyecekler İçin Urbino, bu katliamı bizzat düzenleyicilerinin ağzından aktarıyor, katliamdan sağ çıkanların tanıklıklarına başvuruyor, son olarak da en az yarısı uydurma bir şehir rehberiyle daireyi tamamlıyor.

#katliam #ortaçağ #turizm #deneysel #rehber

 can

 canyayinlari.com | | | canyayinlari

roman

ISSN 578-972-07-4188-2

9 789750 741883